

N^o. 49. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

13de Møde.

Lørdagen den 16. April.

(Fortf.)

Schytte (fortsat): Skal jeg aldeles personligt yttre min Tanke om Stillingen, saaledes som jeg formaaer at fatte den, da forekommer det mig virkelig, at Ministeriet kunde have Jøte til at sige: Hjælp os vel ud af det med vore Venner, med vore Modstandere blive vi nok færdige; thi Regjeringens Modstandere ere i Sandhed ikke derfor dens Fjender; men erholder den høie Regjering ikke den grundlovmæssige Majoritet for sin Mening, da nægter jeg ikke, og denne Side af Sagen har meest beffæstiget mig, at mange Eventualiteter kunde indtræffe (Hør!). Jeg har ikke været blind for dem, de have staaet levende for mig i mine egne Tanker; jeg har opstillet dem for mig og jeg er oftere bleven mindet og underrettet om dem af Andre; jeg er ikke blind for, at dette Udsald ogsaa kan medføre Farer; men er jeg stillet imellem Farer paa den ene og den anden Side, da veed jeg i Sandhed ikke, hvad andet har jeg da at gjøre, end at følge, hvad min Overbeviisning tilsiger. Jeg har ikke Mod til ved min Stemme at give et uigjenkaldeligt Samtykke til at sønderkjære et Baand, der hidtil har holdt mit Fædreland sammen baade i gode og onde Dage, der selv i de sidste Tider har vilst sin store Betydning ved Arvesagens Ordning. Jeg vil ikke give mit Samtykke til, at den Eventualitet kan indtræffe, at mit Fædreland kan blive arvingsløst, og da, naar dette indtræffer, staae blottet uden Modvægt ligeoverfor Pretentioner, som kunde føre til Begivenheder, som jeg anseer for høist uheldige og farlige. Jeg føler fuldkomment mit Ansvar i dette Dieblif, men

har som Rigsdagsmand Mod til at nægte dette Samtykke og bære Følgerne deraf.

Monrad: Maa jeg bede om Ordet, for at gjøre en personlig Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet, for at gjøre en personlig Bemærkning.

Monrad: Jeg maa nedlægge en bestemt Indsigelse imod, at jeg skulde have talt i en upassende Tone; det maa jeg paa det Bestemteste modsigge. Jeg troer ikke, at man taler ironisk, fordi man ikke taler i Brudstykker og med lange Mellemrum (Hør! Latter!).

Schytte: Maaaskee jeg ogsaa maa bede om Ordet, for at gjøre en personlig Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Schytte: Den høiærværdige Talers sidste Uttringer have uidentivt sigtet til mig; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at jeg ikke har sagt, at han har talt i en upassende Tone.

Formanden: Folkethingsmanden for Frederiksberg Amts 1ste Valgfreds har Ordet.

Glaufen: Efterat det høie Ministerium atter har vægret sig ved at gaae ind paa det Forslag, som var stillet af 50 Rigsdagsmænd, er det kun Lidet, jeg har at erindre. Ministeriet erklærer altsaa, at det ikke finder sig tilfredsstillet ved at bemyndiges til at ordne Thronfølgen i Overensstemmelse med Londonertractaten (Hør!). Ministeriet vil have denne Tractat betragtet alene som et Grundlag, hvorpaa det vil have sig forbeholdt at bygge videre, eller rettere, nedrive den faste Bygning, som allerede staaer (Hør!); men Ministeriet vil ved dette Værk dækkes af Rigsdagen (Hør! Hør!), Ministeriet forlanger, at Rigsdagen skal række Haanden til at sønder-